JEŽÍŠ A UČEDNÍCI V EMAUZÍCH

Cyklus „Bůh zachraňuje“, katecheze 24.

Materiál vytvořilo © Katechetické středisko AP 2026 (David Žofák)

Co ke katechezi potřebujeme

Písně: *Já jsem s vámi (ZH 78 nebo viz odkaz).*

Katecheze + závěrečné aktivity:

- *Katecheze: hnědé kruhové plátno; dva silnější provázky (dvě lana); tři páry vystřižených papírových stop; papírové slzy a hvězdy; obrázek domu.*
- *Nakopírované pracovní listy, pastelky nebo fixy.*

ÚVODNÍ PÍSEŇ

Já jsem s vámi

- Text noty s akordy: https://zpevnik.proscholy.cz/pisen/1285/ja-jsem-s-vami
- Nahrávka: https://www.youtube.com/watch?v=H66W61WP9sw&t=146s

---

ÚVOD

*Na začátku se dětí **zeptáme**:* O čem jsme si povídali minule? (O tom, jak Ježíš přišel zavřenými dveřmi mezi učedníky, Tomáš tomu nevěřil a chtěl se Ježíše dotknout – podruhé ale uvěřil také) *Dále se ptáme:* A jak to bylo s těmi dveřmi, za kterými se učedníci zavřeli? (…) *Odpovědi případně doplníme.*

***Ukončíme**:* Pro Ježíše není problém projít zavřenými dveřmi, on je s námi kdekoli se ocitneme, i kdyby těch dveří bylo třeba dvacet.

Ale jenom u jedněch dveří Ježíš čeká – a to jsou dveře našeho srdce. Aby tam mohl vstoupit, musíme je otevřít my sami… A to uvidíme i v dnešním příběhu!

KATECHEZE

*Katechezi začneme **rozhovorem** s dětmi v kruhu.* Už jste někdy šli někam na výlet, třeba s rodiči? (…) A šli byste na takový výlet sami bez rodičů? (…)

Ale mohlo by se jednoduše stát, že byste se rodičům na výletě ztratili. Najednou byste zjistili, že s vámi nejsou a vy je vůbec nevidíte. Co by vás asi napadlo? (…)

Dokončíme: Kdybych byl tak malý jako vy, měl bych hrozný strach a možná bych i plakal…

*Na zem rozložíme **hnědé kruhové plátno** a natáhneme přes ně **dva širší provázky** jako cestu.*

Pokračujeme: Jednou po takové podobné cestě, po jaké třeba my chodíme na výlet, šli dva muži… *Na cestu položíme **dva páry stop** „jdoucích" vedle sebe.*

*Navážeme **aktivitou**:* My teď ale můžeme s těmi dvěma muži kousek cesty jít – tak vyrazíme na cestu. *Požádáme děti, aby se postavily; postupujeme po jednotlivých větách a zároveň dětem říkáme, jak pohyb ztvárníme.*

- Nejdřív ti dva vyšli z města… *(„jdeme" na místě, a přitom se otáčíme a máváme jako když se s někým loučíme)*
- Pak šli chvíli rovně… *(„jdeme" na místě)*
- Pak stoupali do kopce… *(zpomalíme „chůzi" a obtížně zvedáme nohy)*
- Potom zase šli z kopce… *(zrychlíme „chůzi" a snadno zdvíháme nohy)*
- Kopec byl dlouhý, a tak také chvíli běželi… *(„běžíme" na místě)*
- Pak jdou zase po rovince… *(„jdeme" na místě)*
- A také si mezitím povídali… *(při „chůzi" každý něco říká)*
- A také víme, že ti dva muži byli smutní… *(při „chůzi" sklopíme hlavu a děláme smutné)*

Dokončíme: Ano – tihle dva muži byli smutní. Oni se také původně rozhodli, že půjdou s Ježíšem, kterého měli rádi. Chodili s ním po Palestině, radovali se, že jsou s ním, užívali si to… a nejspíš si mysleli, nebo aspoň doufali, že to nikdy neskončí…

Ale Ježíš jim najednou ze života zmizel a oni teď byli tak trochu jako děti, kterým se po cestě ztratili rodiče.

Tihle dva učedníci věděli, že byl Ježíš ukřižován a umřel – možná to i sami viděli! Proto si mysleli, že už s nimi nemůže být, nikdy s nimi už nikam nepůjde a oni ho už neuvidí. Bylo to pro ně těžké, a proto byli smutní…

Možná taky občas trochu plakali – jako když se nám jako malým ztratili rodiče… *Na cestu vedle stop položíme **několik modrých slz**.*

Najednou se k nim úplně nečekaně přidal další poutník – protože byli smutní, možná se trochu loudali a on byl rychlejší. 😊 *K dvěma párům stop **přidáme třetí**.*

My už víme, že to byl Ježíš – jen ti dva ho zatím nepoznali!

*Zde můžeme vložit **aktivitu – hru „na poznání druhého"**. Jednomu z dětí zavážeme oči. Přivedeme ho ke druhému, které mu může podat ruku, dovolit na sebe sáhnout atd. (vše v tichu) a první dítě ho zkusí poznat. Vyzkoušet to může několik dvojic – PŘEDPOKLÁDÁME, že se to dětem většinou nepovede.*

Pokračujeme: Asi to bylo pro ty dva učedníky těžké, když nemohli Ježíše poznat – i když to byl ON! A co myslíte – co teď Ježíš udělal? (…)

Začal jim vyčítat, že mu nevěřili a že jsou zbytečně smutní? (…) Ne – nejdřív se jich zeptal, jak se mají, nad čím přemýšlí a co je trápí.

Znamená to, že Ježíš se zajímá i o nás. Chce vědět, co máme na srdci a co nás trápí.

Když ti dva učedníci všechno Ježíši vypověděli, najednou zjistili, že už nejsou smutní a nepláčou. *Z cesty* ***odebereme modré slzy.***

A právě takhle dokáže Ježíš usušit i naše slzy.

A pak jim Ježíš začal vysvětlovat, co se to vlastně v Jeruzalémě stalo, protože viděl, že je to zajímá. Učedníci se najednou cítili, jako by v noci na temném nebi začaly svítit krásné hvězdy! *Kolem stop* ***položíme několik hvězd.***

A najednou se začalo stmívat, skoro už byla tma, ale v té tmě jim najednou zasvitlo několik krásných světýlek. Ale protože už byl večer, chtěli si jít učedníci odpočinout do jednoho domu blízko cesty. *Vedle cesty* ***položíme obrázek domu.***

Jenomže Ježíš se s nimi začal najednou začal loučit a vypadalo to, že chce jít dál. ***Dvoje stopy otočíme směrem k domku*** *a* ***jedny*** *zbylé – Ježíšovy stopy –* ***posuneme dál po cestě.***

Učedníci najednou pochopili, jak se s tím neznámým člověkem cítili dobře a že by chtěli, aby s nimi zůstal. Proto mu řekli, jestli by si nešel odpočinout s nimi – a on souhlasil.

Když vešli do toho domu, vyndali si jídlo, protože měli hlad. Ale najednou ten neznámý muž vzal chléb… a teď se dobře dívejte: budu něco dělat a schválně, jestli si vzpomenete, kde jste to už někdy viděli.

Pantomimou naznačíme, že bereme do ruky kus chleba, lámeme ho a dáváme ostatním*. Děti přijdou na to, že podobné gesto dělal Ježíš, když lámal chléb před velkým hladovým zástupem, nebo kněz láme eucharistii a pak ji rozdává druhým.*

Pokud na to děti ***nepřijdou, popíšeme jim tyto dvě situace sami****.*

A co myslíte, že napadlo ty dva učedníky? (…) Najednou poznali, že je to Ježíš! Podobně se Ježíš chce takhle ukazovat i nám!

Pracovní list

Děti si vymalovávají pracovní list. Při práci se jich ptáme, co na obrázku vidí, můžeme si také povídat o situaci, ve které se učedníci ocitli.

ZÁVĚREČNÁ MODLITBA

Pane Ježíši, děkujeme ti, že se o nás tolik zajímáš a chceš vědět, co prožíváme. Máme radost, že chceš vědět to, co nás těší, i to, co nás trápí. Děkujeme ti za to, Pane!